

[Frode Jakobsen.]

vendigt at markere Danmarks holdning. Der har været en afstemning i Det europæiske Parlament om nødvendigheden af at drage også forsvaret ind. Der har været et dansk modforslag imod det, som man da også måtte vente, fremsat af hr. K. Helveg Petersen. Men det foruroligende er, at det kun blev støttet af ét eneste af de øvrige danske medlemmer. Her er der ikke tale om en politisk fejlbedømmelse. Her er der tale om at handle modsat en forsikring, man har givet de danske vælgere, og som har spillet en stor rolle for folkeafstemningens resultat.

Det er rigtigt, at Det europæiske Parlament ikke har så meget at skulle have sagt, og det betyder forhåbentlig, at den skete skade er begrænset. Men det fritager da ikke for, at man holder sig til det, som man har lovet vælgerne.

Jeg bilder mig ikke ind, at Danmark kunne have fået slettet denne passus, sådan som hr. K. Helveg Petersen forsøgte. Det ligger netop i min bedømmelse af det politiske styrkeforhold. Jeg tror, at Willy Brandt har ret: man kan ikke danne en økonomisk union, uden at det også bliver en udenrigspolitisk union, og man kan ikke danne en udenrigspolitisk union, uden at det også bliver en forsvarspolitisk union.

På en måde mener jeg derfor, at slaget er tabt. Men mit parti er gået til folkeafstemning med en forsikring om, at sådan ville det ikke gå, og derfor vil jeg ikke være med til at opgive det, man har lovet, uden sværds slag. Det, man kan fremføre om, hvad man har sagt på lukkede komitémøder om Danmarks holdning, er ikke det, der tæller. Det, der tæller, er, hvad man har gjort i fuld offentlighed i forsamlingen ved en afstemning.

Det, der er sket, kaster et skær af utroværdighed over en stor del af den kampagne, der blev ført i efteråret. Det giver os modstandere ret, men det anser jeg for et ringe spørgsmål. Det berører mig langt, langt dybere, at det skær af utroværdighed rammer det store flertal af danske politikere. Det rammer folketinget, som vi alle sammen er medlemmer af, og ikke mindst mit eget parti. Det mener jeg ikke vi har råd til.

Derfor er det umuligt for mig at gå mod den dagsorden, som hr. Gert Petersen har

fremSAT. Nu slipper vi antagelig — for det er jo skik og brug i dette ting — for at bekende kulør, når vi står over for et prækært spørgsmål, ved med en afværgedagsorden at sørge for, at en ubehagelig dagsorden slet ikke kommer til afstemning. Det er det, der tvinger mig til med stor ulyst at tage ordet, fordi det er den eneste måde, jeg kan tilkendegive min mening på.

Moses Olsen: Fra Grønlands side ønsker jeg at knytte nogle bemærkninger til udenrigsøkonomiministerens redegørelse fra i går.

Ministerens var bl. a. inde på regeringens initiativ vedrørende fiskeriproblemerne i Nordatlanten. Ministeren oplyste, at det, man fra regeringens side lægger vægt på, er, at der findes en løsning på fiskeriproblemerne i disse områder, således at de lokale fiskeres interesser sikres. Lad mig her indskyde, at det naturligvis i sig selv har været et glædeligt og prisværdigt initiativ, at man fra regeringens side har forsøgt at bevæge EF's meget underudviklede fiskeripolitik.

På baggrund af regeringens memorandum har Ministerrådet nu anmodet Kommissionen om at gennemføre en undersøgelse af de nordatlantiske fiskeriproblemer for at få grundlag for en nærmere bedømmelse i løbet af dette år. Denne undersøgelse har man ønsket, fordi der, som man siger, er behov for en nytænkning som følge af situationen for fiskerisamfundene i Nordatlanten. Udviklingen har været anderledes, end det kunne forudses, da fiskeriproblemerne var under drøftelse ved tiltrædelsesforhandlingerne. Hvis det er muligt, ville jeg meget gerne høre, på hvilke måder udviklingen, set fra regeringens side, har været anderledes, end regeringen forudså den før folkeafstemningen. Regeringens erkendelse af situationen forekommer mig noget tankevækkende, bl. a. fordi vi under debatten forud for folkeafstemningen har forsøgt at henlede opmærksomheden på, at situationen var anderledes, end man måske gik og forestillede sig. Men det var sådan, at regeringen og ikke mindst regeringens hemmelige våben i grønlandske anliggender, Grønlandsministeren, gang på gang bedyrede, at forhandlingsresultatet om fiskeriet ikke løser nogen problemer, og at der ikke vil være fare på færde i hvert fald de første 10 år, hvor sær-